

Bdi a modli se!

Jak často je tento výrok Syna Božího předáván jako dobře míněná rada a napomenutí, přičemž však ani rádce, ani ten, komu je tato rada poskytnuta, si nedá námahu přemýšlet o tom, co má být těmito slovy skutečně řečeno.

Co je chápáno pod modlením, ví každý člověk, nebo lépe řečeno **věří**, že to ví, přestože to ve skutečnosti **neví**. Také má za to, že bdění přesně chápe, a přece je od toho daleko vzdálen.

„Bděte a modlete se“ je obrazné podání pro napomenutí k čilosti citové schopnosti, tedy k činnosti ducha! Ducha v **pravém** smyslu, nikoliv snad braného jako mozkovou činnost; neboť způsobem vyjadřování živého lidského ducha je jediné **cit**. V **ničem jiném** není činný duch člověka, tedy jeho prvotní jádro, které se na pouti pozdějším stvořením má zformovat k vlastnímu „já“.

„Bděte a modlete se“ neznamená tedy nic jiného než požadavek ke zjemnění a zesílení citové schopnosti pozemských lidí, souznačné s živoucí činností ducha, který je jedinou věčnou hodnotou člověka a jenž je schopen sám o sobě vrátit se do ráje, prvotního stvoření, ze kterého vyšel. **Musí** tam zpět, buď jako zralý, sebe sama si vědomý, nebo jako ten, jenž se opět stal nevědomým, buď jako živé, Světlo chtějící já, které bylo ve stvoření použitelné, nebo jako roztrhané, usmrcené já, jestliže bylo ve stvoření neupotřebitelné.

Napomenutí Syna Božího „Bděte a modlete se“ je proto

jedno z nejmávnějších, které pozemským lidem zanechal. Současné je výstražným varováním k tomu, aby se stali užiteční ve stvoření, tak aby nemuselo následovat zatracení v samočinném působení Božích zákonů ve Stvoření.

Pohleďte na ženu! Ona má jako nejvyšší hodnotu ženství jemnost v citění, které žádný jiný tvor nemůže dosáhnout. **Proto** by se však mělo v tomto stvoření mluvit jen o **ušlechtilém** ženství, protože ženství v sobě nese nejsilnější dary k uskutečnění všeho dobra. Proto však také na ženě spočívá největší zodpovědnost. Z **tohoto** důvodu má Lucifer s celými davy, které mu patří, svůj hlavní cíl zaměřený na ženu, aby tím celé stvoření podrobil své moci.

A Lucifer nalezl u ženy pozdějšího stvoření žel jen příliš lehkovážnou půdu. Otevřeným zrakem letěla mu vstříc a otrávil ve svém druhu celé pozdější stvoření pozměněním čistých pojmů ve zkreslené přeludy, což muselo mít za následek zmatek mezi všemi lidskými duchy. Čistý květ ušlechtilého ženství jakožto koruna tohoto pozdějšího stvoření snížil sebe sama skrze vliv pokušitele rychle k jedovaté rostlině, která se třpytí barvami a s vábivou vůní vede vše k místu, na jakém se jí daří, k **močálu**, v jehož dusné měkkosti tonou ti, které takto přivábila.

Běda ženě! Protože to byly nejvyšší ze všech hodnot, které nesprávně použila, musí být ona první, na kterou dopadne meč Boží Spravedlnosti, jestliže se nerozhodne s čilostí duchovního citu, která je jí vlastní, předcházet při nutném vzestupu pozemského lidstva z trosk falešné výstavby zhoubných pojmů, které povstaly jen skrze našeptávání Lucifera. Pozemská žena postavila na místo vzorného úsilí po skvostu bílého květu ušlechtilé čistoty touhu se líbit a ješitnost, které našly své rejdiště

v marnivosti zvráceně pěstovaného společenského života. Cítila dobře, že se při tom ztratí její opravdový skvost ženství, a sáhla k temnem nabízené náhradě tím, že se snažila nabízet své tělesné vnady, stala se nestydatým módním panákem, čímž se hnala do ještě větší hloubky a muže strhovala s sebou, zesílením jejich pudů, což muselo bránit rozvoji jejich ducha.

Tím však do sebe zasadila zárodek, který je všechny vzájemným působením musí v nutném soudu uvrhnout do zkázy, ty, kteří takto chybovali a stali se shnilým ovocem tohoto stvoření, protože se tím stali neschopnými odolat valícím se očistným bouřím. Necht' si nikdo nenechá zašpinit své ruce od uctívačů modly ješitnosti a marnivosti, když tito pak budou se jich chtít uchopit k vysvobození z nouze. Nechte je klesnout a odstrčte je zpět, není v nich žádná hodnota, která by mohla být použita k nové výstavbě, která je zaslíbená.

Oni nevidí směšnost a prázdnotu svého jednání. Avšak jejich smích a jejich posměch nad nemnohými, které si ještě snaží před sebou samými zachovat slušnost a čistotu skutečného ženství nejkrásnější ozdobou dívky a ženy, ten smích se brzy na to promění v bolestné výkřiky a zmlkne v nich!

Žena pozdějšího stvoření vysokými dary, které přijala, stojí jako na ostří nože. Nyní má složit účty z toho, co s nimi doposud činila. Pro to není žádná omluva! Návrat a obrácení se jsou nemožné; neboť čas minul. Všechny měly na to dříve myslet a uvědomit si, že jejich **minění** nemůže kráčet proti neúprosné Boží Vůli, ve které spočívá jen **čistota**, jasná jako křišťál. —

Avšak žena budoucnosti, která se dokázala zachovat i se svými hodnotami v nynější době prostopášného života Sodomy a

Gomory, a ta, která se nově zrodí, přivede ženství konečně k onomu květu, kterému se může všechno přiblížit jen s posvátnou ostýchavostí **nejčistší** úcty. Stane se **tou** ženou, která žije podle Boží vůle, to znamená stojí ve stvoření **tak**, že je zářivou korunou, kterou být **může** a **má**, vše zaplavuje záchvěvy, které přijímá ze světlých výšin a nezatemněné je může předávat dál mocí svých schopností, které spočívají v jemnosti ženského citění.

Slovo Syna Božího: „Bděte a modlete se“ bude ztělesněno v **každé** ženě budoucnosti, jako to již mělo být ztělesněno v každé ženě současnosti; **neboť spočívá v záchvěvech ženské schopnosti citění, jestliže usiluje vstříc čistotě a Světlu, což je trvalé bdění a nejkrásnější modlitba, která je Bohu milá!**

Takové záchvěvy přinášejí prožitek díkem naplněné radosti! A **to** je **ta** modlitba, jaká má být! Záchvěvy představují však současně také trvale být na stráži, tedy **bdění!** Neboť jakákoliv nepěknost, která se snaží přiblížit, a jakékoliv špatné chtění je takovými záchvěvy jemné citovosti zachyceno a postřehnuto, ještě dříve než se mohou vytvořit myšlenkové formy, a pak je pro ženu snadné se ještě **vždy** v pravý čas a trvale uchránit, jestliže to sama **nechce jinak.**

A i přes jemnost těchto záchvěvů v nich spočívá síla, která je schopná **všechno** ve stvoření přetvořit. Není nic, co by jí mohlo odolat; neboť tato síla přináší Světlo a tím i život!

To věděl Lucifer velmi dobře! A proto se také s útoky a pokušeními obrátil zejména na všechno ženství! Věděl, že by mu připadlo **vše**, jestliže by získal jen ženu. A to se mu, žel, žel, podařilo, jak to každý může dnes zřetelně vidět, kdo vidět chce!

V první řadě platí volání Světla proto opět ženě! **Musela** by teď poznat, jak nízký stupeň nyní zaujala. Musela by, kdyby ... to ješitnost dovolila. Avšak **tato** Luciferova léčka drží všechno ženství v poutech, tak pevně, že dokonce i Světlo již více nemůže poznat, **vždyt' už ani nechce!** Nechce, protože moderní žena současnosti se nemůže oddělit od svého povrchního laškování, ačkoliv v sobě již mlhavě tuší, co tím ztratila. **Ví to dokonce zcela přesně!** A aby omámila napomínající cit, rovnající se tomuto vědění, běží jako bičovaná slepě vstříc novým směšnostem, **stát se pomužštěnou v povolání a v celém svém založení!**

Namísto aby se vrátila zpět k pravému ženství, nejdrahocennějšímu daru v celém stvoření! A tím k úkolu, který jí byl ze Světla určen!

Ona to je, která tím mužům krade všechno vznešené a tím také brání rozkvětu ušlechtilého mužství.

Tam, kde muž není schopen vzhlížet k ženě v jejím ženství, nemůže vzkvétat žádný národ, žádný lid!

Jen pravé, nejčistší ženství může vést a probudit muže k velkým činům! Nic jiného. A **to** je povolání ženy ve stvoření podle Boží vůle! Neboť tím pozvedá národ i lidstvo, ba i celé pozdější stvoření; poněvadž v ní samotné spočívá tato vysoká síla jemného působení! Je to neodolatelná a vítězná moc, požehnaná Boží silou tam, kde je nejčistším chtěním! Nic se jí nemůže rovnat, neboť přináší krásu v nejčistší formě při všem, v čem působí a co od ní vychází! Proto má její tkaní pronikat celým stvořením, osvěžovat je, pozdvihovat, podporovat a oživovat jako dech z vytouženého ráje!

Po této perle mezi dary vašeho Stvořitele sáhl tedy Lucifer **nejdříve** s veškerou lstivostí a veškerou záludností, vědom si toho, že tím zpřetrhal vaši oporu a vaši snahu po Světle! Neboť v ženě spočívá vzácné tajemství, které je schopné vyvolávat ve stvoření čistotu a důstojnost všech myšlenek, rozmach k největší tvůrčí činnosti, nejušlechtlejšímu jednání ... za předpokladu, že tato žena je taková, jak to Stvořitel od ní žádal tím, že ji zahrnul těmito dary.

A vy nechaly jste se tak snadno omámit! Podlehlly jste pokušení zcela bez boje. Jako ochotná otrokyně Luciferova obrací teď žena účinky krásných darů Božích v pravý opak a podrobuje tím celé pozdější stvoření temnu! Dnes jsou to jen prostopášné karikatury všeho stávajícího, čemu chtěl Bůh nechat povstat k radosti a štěstí všech tvorů! Vzniklo sice všechno, avšak pod vlivem Lucifera pozměněné a pokřivené, falešné! Žena pozdějšího stvoření propůjčila se k tomu jako prostřednice! Na čisté půdě čistoty byl zbudován dusný močál. Zářivé nadšení bylo nahrazeno opojením smyslů. **Nyní** chcete bojovat, avšak proti každému požadavku Světla! Abyste setrvaly v omámení ješitné samolibosti, která vás opájí!

Není již mnoho žen, které by byly schopny trvale snést jasný pohled. Z největší části ukazují se jako malomocné, jejichž krása, tedy pravé ženství je již rozežráno a již nikdy nejde znovu vytvořit. Hnus ze sebe sama nadejde tak mnohým, jestliže se přece jen budou moci zachránit a pak po letech si vzpomenou na vše, co dnes považovaly za dobré a krásné. Bude to jako procitnutí a uzdravení z nejtěžších horečných snů!

Avšak tak, jak žena byla schopná hluboko strhnout celé pozdější stvoření, tak má také sílu je opět pozdvihnout a

podporovat, protože muž ji v tom následuje. Brzy pak po očistě nadejde doba, ve které se bude moci radostně zvolat: Hle, žena, jaká být má, **pravá** žena v celé své velikosti, nejušlechtlejší čistotě a moci, a na ní pak prožijete Kristova slova: „Bděte a modlete se“ ve veškeré přirozenosti a nejkrásnější formě!